

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 271/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného obchodnou spoločnosťou AK IVANOVA s. r. o., Plynárenská 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Lenka Ivanová, pre namietané porušenie čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 Co 85/2015 z 25. novembra 2015 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5 C 214/2013 z 2. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. marca 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25 Co 85/2015 z 25. novembra 2015 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5 C 214/2013 z 2. októbra 2014 (ďalej len „napadnuté rozsudky“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania na strane žalobcu v spore o náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a súdneho exekútora. Prvostupňový súd žalobu sťažovateľa v celom rozsahu zamietol. Voči rozhodnutiu sa sťažovateľ odvolal, pretože sa nestotožnil s posúdením otázky premlčania v rozhodovanej veci. Odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Sťažovateľ vidí namietané porušenie v sťažnosti označených práv v tom, že *«Okresný súd Piešťany ako aj Krajský súd v Trnave nesprávne vyhodnotili začiatok, spočívanie a koniec plynutia premlčacej lehoty na podanie návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy voči štátu v priamej nadväznosti na uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 10C/87/2012 zo dňa 07.02.2013, ktorým súd rozhodol o zastavení konania o prvotnom nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pri absencii poučenia na negatívny následok zastavenia konania. Ako som už uvádzal vyššie, Okresný súd Piešťany č. k. 10C/87/2012 nesprávne vyhodnotil procesnú podmienku potreby podania žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy príslušným orgánom. Slovné spojenie „je potrebné“ nie je vhodné vykladať reštriktívne, ale extenzívne. Nie je správne považovať nepodanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom za nevyhnutnú podmienku podania návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, navyše ak sa jedná o nedostatok, ktorý je odstrániteľný. Mám za to, že sa jedná o podmienku, ktorá v žiadnom prípade neznamená nevyhnutnú povinnosť účastníka splniť ju v momente keď je návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na súde uplatnený, ale len jej vhodnosť, resp. účelnosť. Podľa môjho názoru v právnom štáte ani nie je možné tak závažné konanie zastaviť bez toho, aby súd účastníka konania o tejto skutočnosti poučil. Zastávam názor, že pokiaľ súd trvá na skutočnosti, že konanie bolo potrebné pre údajnú nečinnosť z mojej strany zastaviť, bol povinný účastníka konania o takomto následku*

poučiť, a to priamo vo výzve, ktorou sa domáhal doručenia kópie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy u príslušného orgánu. Aj z uvedeného dôvodu je potrebné zohľadniť a odpočítať čas trvania spočívania premlčacej lehoty, a to od momentu podania návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, t.j. odo dňa 01.06.2012 až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania, t.j. do 12.03.2013.».

Na základe uvedeného sťažovateľ v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutými rozsudkami bol porušený čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby napadnuté rozsudky zrušil, vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a aby sťažovateľovi priznal primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť z 3. marca 2016 bola ústavnému súdu podaná v mene sťažovateľa obchodnou spoločnosťou AK IVANOVA s. r. o., za ktorú je podpísaná JUDr. Lenka Ivanová, advokátka a konateľka spoločnosti.

AK IVANOVA s. r. o. zastupuje sťažovateľa na základe substitučného splnomocnenia. Substitučné splnomocnenie jej bolo udelené JUDr. Danielom Grigelom 2. marca 2016 (na základe splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa z 1. februára 2016).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne poukazuje na to, že zmyslom a účelom substitučného (náhradného splnomocnenia) nemôže byť (z povahy vecí) úplné nahradenie originárneho splnomocnenia. Podľa názoru ústavného súdu preto náležite nezdôvodnené a/alebo neobmedzené substitučné (náhradné) splnomocnenie, ktoré vo svojej podstate nahrádza originálne splnomocnenie, je v konaní pred ústavným súdom vylúčené. Ústavný súd v okolnostiach posudzovanej veci ďalej uvádza, že „oprávnenosť“ substituenta vypracovať návrh a podpísať ho v mene sťažovateľa, ktorý ho na to výslovne nespomocnil, nemožno ústavne konformným spôsobom oprieť ani o substitučnú doložku

obsiahnutú v pôvodnom splnomocnení sťažovateľa pre advokáta (m. m. I. ÚS 339/2012, II. ÚS 474/2015).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že takýto nedostatok návrhu (sťažnosti) nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, ak sťažovateľ disponuje kvalifikovaným právnym zastúpením – advokátom. Uvedený záver vyplýva zo stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010).

Ústavný súd z uvedených dôvodov konštatuje, že sťažnosť nie je objektívne spôsobilá vyvolať začatie konania, pretože nespĺňa náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2016